

UPOZNAVANJE
EVROPSKE
UNIJE

Carinska unija
EU: zaštita
ljudi i
olakšavanje
trgovine

Carina

Carina je na prvoj liniji u borbi protiv opasnih roba, ilegalnog saobraćaja, prevara, terorizma i organizovanog kriminala uz najveće moguće olakšanje legitimne trgovine.

UPOZNAVANJE EVROPSKE UNIJE

*Ova publikacija je deo serije publikacija koje objašnjavaju
šta EU radi u različitim oblastima politike, zašto se EU
angažovala i koji su rezultati.*

Publikacije se mogu naći na internetu:

http://europa.eu/pol/index_en.htm
<http://europa.eu/bY34KD>

Kako funkcioniše EU
Evropa u 12 lekcija
Evropa 2020: Evropska strategija rasta
Osnivači EU

Poljoprivreda
Bankarstvo i finansije
Granice i bezbednost
Budžet
Klimatske akcije
Konkurencija Potrošači
Kultura i audiovizuelni mediji
Carina ✕
Digitalna agenda
Ekonomska i monetarna unija i evro
Obrazovanje, obuka, omladina i sport
Zapošljavanje i socijalni poslovi
Energija
Proširenje
Preduzeća
Životna sredina
Borba protiv prevara
Bezbednost hrane
Spoljni poslovi i bezbednosna politika
Humanitarna pomoć i civilna zaštita
Unutrašnje tržište
Međunarodna saradnja i razvoj
Pravosuđe, osnovna prava i jednakost
Pomorski poslovi i ribnjaci
Migracija i azil
Javno zdravlje
Regionalna politika
Istraživanje i inovacije
Oporezivanje
Trgovina
Transport

SADRŽAJ

Zašto nam je potrebna carinska unija?	3
Kako EU radi na tome - upravljanje carinskom unijom	5
Carina i građanin	8
Pregled — danas, sutra i kasnije	11
Dalje čitanje	12

Upoznavanje Evropske unije: Carina

Evropska komisija
Generalni direktorat za komunikaciju
Informacije za građane
1049 Brisel
BELGIJA

Rukopis ažuriran u novembru 2014

Naslovnica i slika sa druge strane:
© iStockphoto.com/Oxford

12 str. — 21 × 29.7 cm
ISBN 978-92-9238-211-7
doi:10.2871/454413

Luksemburg: Služba za
publikacije EU, 2014

© European Union, 2014
Umnožavanje dozvoljeno. Za svako korišćenje ili
reprodukciju individualnih fotografija potrebna je
dozvola direktno od nosioca autorskih prava.

Zašto nam je potrebna carinska unija?

Carinska unija je jedno od najranijih dostignuća Evropske unije i ostaje ključna prednost u globalnom okruženju u 21. veku. Carinska unija znači da članovi primenjuju iste tarife za robu koja se uvozi na njihovu teritoriju iz ostatka sveta i da se ne primenjuju unutrašnje tarife među članovima. Carinska unija EU je veoma moderna i već sada primenjuje široku lepezu propisa za uvoz i izvoz, i potpuno je uklonila kontrolu između svojih članica.

Carinska unija EU deluje kao koža na telu. Ona okružuje unutrašnje tržište EU, omogućavajući da se roba u unutrašnjosti slobodno kreće uz kontrolu svojeg spoljašnjeg uvoza i izvoza. U stvari, unutrašnje tržište, gde firme mogu prodavati svoju robu i ulagati u bilo koju državu članicu, bilo bi nezamislivo bez carinske unije EU.

Carinskom unijom EU rukovodi na terenu 28 nacionalnih carinskih službi država članica, koje deluju kao jedno. Carinici nadgledaju protok robe u EU kako na unutrašnjim granicama, što znači lukama, aerodromima i kopnenim carinskim prelazima, tako i unutar teritorije EU.

Čineći to, oni štite potrošače od opasnih roba i zdravstvenih opasnosti, a životinje i životnu sredinu od bolesti biljaka i životinja. Oni sprečavaju nezgode i prva su linija odbrane od rizika u lancu snabdevanja, uključujući i u borbi protiv organizovanog kriminala i terorizma. Uvezena roba koja se prodaje u Evropi, od igračaka do hrane i medicine, je bezbednija zahvaljujući revnosnom radu carine.

Carina takođe prati izvoz osetljive robe, kao što su kulturna dobra, kako se evropska blaga ne bi švercovala van Evrope. Pored toga, kao deo odgovornosti EU ka ostatku sveta, oni takođe sprečavaju nelegalan izvoz otpada.

Zaista, zaštita ekoloških karakteristika je jedan od mnogo zadataka koje carina obavlja. Ovo uključuje kontrolu trgovine retkim vrstama životinja, kao i egzotične građe iz ugroženih šuma. To takođe obuhvata proveru da li se životinje drže u dobrim uslovima i da li se na njih dobro pazi tokom prevoza.

Carina uglavnom kontroliše komercijalni saobraćaj, ali takođe proverava i putnički za nelegalnu ili opasnu robu kao što su narkotici ili oružje, i robu koja, na primer, predstavlja rizik od nošenja životinjskih

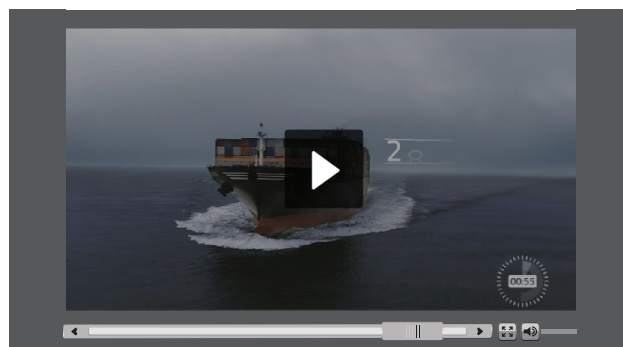
bolesti. Carina ne kontroliše rutinski kretanje ljudi i ne proverava njihove pasoše, što je zadatak graničnih čuvara ili policije. Za firme koje se bave međunarodnom trgovinom i transportom, carinska unija EU predstavlja jedinstvene i moderne procedure širom unije. Bez obzira na to gde se prijavljuje roba u EU, važe ista pravila, i kada se za robu reguliše carina ona može slobodno cirkulisati ili se može prodavati bilo gde unutar carinske teritorije EU.

Iako to više nije najvažniji zadatak, carinske akcije koje naplati carina ostaju važan izvor prihoda za EU. Dažbine su u 2013. godini predstavljale skoro 11% budžeta EU, što iznosi 15,3 milijarde evra.

EU je najveći trgovinski blok na svetu, tako da je carinska unija EU, u globalnom smislu, teška kategorija u međunarodnoj trgovini. Njena pregovaračka pozicija samim tim premašuje poziciju bilo koje države članice koja deluje samostalno.

Zaštita naših građana, prosperitet naših firmi i unapređenje trgovine EU zavisi od usluga vrhunske klase carinske unije koja funkcioniše besprekorno.

Carinsko poslovanje u EU sada čini oko 16 % svetske trgovine, rukujući uvozom i izvozom većim od 3.400 milijardi evra svake godine. Opseg operacija carine je zastrašujući, svakog minuta se u proseku uveze i izveze 4.200 tona robe, sa preko 500 carinskih prijava, dok se zadrži oko 70 krivotvorene i piratske robe. Kako međunarodna trgovina raste, ona se takođe širi kako bi pokrila sve veću raznolikost robe. Koordinacija na nivou EU pomaže organima da budu u toku sa ovim širenjem.

Video: jednominutno iskustvo na carini tokom uobičajenog dana.

Šta je carinska unija?

Carinska unija je formirana kada se grupa zemalja okupilo da primene iste stope ili uvozne carine za robu iz ostatka sveta. Zemlje su se u okviru te unije takođe saglasne da među sobom ne primenjuju carinu. U suštini, kada roba prođe carinu ona slobodno može da se kreće između tih zemalja u okviru carinske unije.

Carinske unije takođe postoje i u drugim delovima sveta. Na primer, Mercosur okuplja nekoliko južnoameričkih zemalja, dok takođe postoji unija između Rusije i jednog broja njenih suseda.

Carinska unija se razlikuje od sporazuma o slobodnoj trgovini po tome što sporazum o slobodnoj trgovini samo poništava carinske dažbine između dotičnih zemalja. Ne postoji sporazum o primeni istih stopa dažbina za robu koja dolazi iz drugih zemalja.

Prilikom kasnijih proširenja Evropske unije, nove zemlje su se takođe pridružile carinskoj uniji, usklađivanjem svojih nacionalnih zakona sa Carinskim zakonom Zajednice. Monako, država koja nije članica EU, već je bila u carinskoj uniji sa Francuskom, dok su Andora i San Marino ustanovile sporazume 1991. godine. Carinska unija između EU i Turske stupila je na snagu 1995. godine, ali, kao i sporazum sa Andorom, ograničena je na industrijske proizvode i prerađene poljoprivredne proizvode

Pomeranje granica – kako je počelo

Belgija, Luksemburg i Holandija su formirali carinsku uniju Beneluks 1944. godine i ona je stupila na snagu 1948. Mladi demonstranti sa slike su pozivali na ukidanje granica, carina i kontrola.

Nemačka, Francuska i Italija su se priključile zemljama Beneluksa prilikom osnivanja Evropske zajednice za ugalj i čelik 1951. godine. Njen predsednik, bivši belgijski premijer Pol Anri Spark, počeo je da radi na ideji šire carinske unije 1955. godine. Njegov izveštaj je činio značajan deo osnove za Ugovor iz Rima iz 1957. godine kojim je osnovana Evropska zajednica i predviđena carinska unija između svih njenih članova do kraja naredne dekade.

Carinska unija je počela da funkcioniše 18 meseci pre roka 1. jula 1968. godine, kada su ukinute preostale carine za trgovinu unutar zajednice i uvedena je zajednička carinska tarifa kao zamena za nacionalne carinske dažbine u trgovini sa ostatkom sveta.

Carinske kontrole na unutrašnjim granicama su ukinute 1993. godine i dugi redovi komercijalnih vozila na graničnim prelazima sada su daleko sećanje.

Članovi belgijske sekcije Evropskog pokreta su demonstrirali protiv granične kontrole u Liježu 1953. godine.

Kako EU radi na tome - upravljanje carinskom unijom

Odgovornost za carinsku politiku je na nivou Evropske unije: to je jedna od nekoliko oblasti poznatih kao isključiva nadležnost EU. Ipak, sprovođenje carinske unije zavisi od tesnog partnerstva sa i između država članica. Evropska komisija predlaže carinsko zakonodavstvo EU i prati njegovu primenu. Ona takođe radi na obezbeđivanju da carinska unija bude kompletno opremljena modernom, delotvornom i međusobno povezanom carinskom administracijom kako bi se suočila sa sadašnjim i budućim izazovima.

Iza kulisa, Komisija pomaže da se koordiniraju aktivnosti carinskih laboratorija i razvoj i primena IT sistema i materijala obuke.

Carina sarađuje sa relevantnim organima na obezbeđivanju bezbednosti i sigurnosti građana i zaštite životne sredine. Carinski službenici su vitalni partneri za Evropsku policijsku službu, Europol, u suzbijanju organizovanog kriminala. Oni takođe posreduju sa Evrojustom, Evropskom mrežom sudskih organa koja podupire evropsku saradnju u predmetima krivične pravde, i Evropsku službu za suzbijanje prevara (OLAF).

Obezbeđivanje sigurnosti i bezbednosti građana sve više je visokotehnoški posao.

Ugrađeno u zakon

Ugovor iz Rima iz 1957. godine inicirao je carinsku uniju kao suštinski temelj zajednice. Danas, odredbe koje upravljanje slobodnim kretanjem robe nalaze se u Ugovoru o funkcionisanju Evropske unije (Deo 3, Naslov II): One zabranjuju carinu za robu kojom se trguje između država članica EU i naglašava da kada se primeni zajednička carinska tarifa na spoljnim granicama EU, roba mora da bude u stanju da cirkuliše slobodno.

Jedan od ciljeva Evropske komisije kada predlaže carine jeste unapređenje trgovine sa zemljama koje nisu članice EU uz uzimanje u obzir potreba država članica. Savet Evropske unije odlučuju o tome koja akciza se nameće, i zajedno sa Evropskim parlamentom je odgovoran za nadzor carinske saradnje između država članica i između država članica i Evropske komisije.

Zajednička komercijalna politika, partner carinske unije, obezbeđuje jedinstveno vođenje carinskih odnosa sa zemljama koje nisu članice EU i podupire zajedničke uvozne i izvozne režime EU.

Osnova za upravljanje carinskom unijom je Carinski zakon Unije (ranije Carinski zakon Zajednice), o kome su se dogovorili Evropski parlament i Savet Evropske unije. Kako se realizuju novi procesi i nastaju novi izazovi, Komisija i nacionalne carinske uprave rade zajedno na revidiranju različitih procedura za primenu zakona.

Zajednički rad

Nacionalni carinici rade zajedno sa kolegama širom EU, od Portugalije na jugozapadu do Estonije na severoistoku, kako bi omogućili neometan prolaz robe od granice do njenog konačnog odredišta. EU ima oko 450 međunarodnih aerodroma i njena istočna zemaljska granica se proteže skoro 10.000 km, sa 133 komercijalne ulazne tačke za drumski i železnički saobraćaj. Na nivou EU se ulažu kontinuirani naponi da se obezbede poboljšane carinske procedure i da se osigura da roba koja ulazi i izlazi iz EU bude tretirana isto bez obzira na ulaznu ili izlaznu carinsku tačku.

Tradicionalno, primarna uloga carine u EU je naplata carina i indirektnih poreza prilikom uvoza, kao što su akcize ili porez na dodatnu vrednost (PDV).

Carinska kontrola pomaže u borbi protiv terorizma i organizovanog kriminala.

© Estonian customs

Međutim, u skorijim godinama, oni su počeli da sprovode široku lepezu dodatnih kontrola vezano za bezbednost i sigurnost. Ovo obuhvata rad na bezbednosti proizvoda i zdravstvenim rizicima od uvezene hrane, kao i pridržavanje sa ekološkim zakonodavstvom i veterinarskim propisima. Što se tiče bezbednosti, povećana pretnja od terorističkih napada i internacionalizacija organizovanog kriminala dodali su dodatan broj zadataka carinskim aktivnostima. Pored toga, proširenje EU iz 2004. 2007. i 2013. godine kojim je obuhvaćeno 13 novih zemalja i njihove nove granice, kako na kopnu tako i na moru, takođe je predstavilo izazov za njih.

Pored provere robe kako bi se utvrdilo da li je u skladu sa standardima, carina takođe proverava lažnu hranu, prekursori narkotika (hemijske supstance od kojih bi mogli da se proizvode narkotici) i nelegalnu trgovinu retkih i ugroženih vrsta. Specijalizovane laboratorije pružaju carinskoj uniji naučnu ekspertizu potrebnu da utvrdi autentičnost i poreklo proizvoda ili da utvrdi prirodu supstanci.

Pored toga, carinski službenici rade u nacionalnim službama, na primer na suzbijanju nelegalnih narkotika ili pornografije i podržavaju rad policije i imigracione službe, naročito u borbi protiv organizovanog kriminala. Kako se saobraćaj povećava, tako se povećava i potreba za većom efikasnošću, na primer preko korišćenja najnovije tehnologije za otkrivanje.

Nigde to nije vidljivije nego u povećanim bezbednosnim kontrolama teretnog saobraćaja radi suzbijanja pretnje od terorizma u proteklm godinama. Naročita zabrinutost je korišćenje kontejnera za šverc nuklearnog materijala ili radioloških aparata: izvan mogućnosti razornih direktnih efekata od napada, međunarodni

transport i trgovina bi bili zaustavljeni, sa ogromnim posledicama po globalnu ekonomiju.

Oprema za inspekciju koja je nenametljiva korišćenjem tehnologije sa iks i gama zracima, raspoređene je na graničnim prelazima i morima i aerodromima, kako bi se smanjilo vreme potrebno da se ispita teretni prevoz: carinici mogu dobiti vizuelnu sliku sadržaja kontejnera bez istovarivanja istog.

Međutim, kako bi se najbolje iskoristili oskudni resursi i izbegla neopravdana kažnjenja legitimnog saobraćaja, kontrole moraju biti usmerene tamo gde mogu biti najefikasnije upotrebom tehnika za upravljanje rizicima. Korišćenjem utvrđenih kriterijuma za celu uniju, napredni sistemi procene rizika omogućavaju carini da utvrdi tovar visokog rizika mnogo pre nego što dođe na granicu.

Koordinacija EU omogućava pravovremenu razmenu informacija o riziku, obezbeđujući da roba odbijena na jednoj ulaznoj tački može biti primećena ukoliko želi da koristi drugu. Slično tako, kada god je utvrđen veći trend ilegalne trgovine, zajedničko delovanje carinskih organa je ključno za suzbijanje trenutnog talasa i izbegavanje daljih pojava.

Carinske službe takođe proveravaju šverc životinja, ptica i biljaka

© Belgian customs

Provera železničkih vagona: skener vozova na granici između Ukrajine i Poljske.

Saradnja unutar Evrope i šire

Evropska komisija koordinira programima između starijih država članica i novih država članica u carinskoj uniji. Ovo pomaže carinskim upravama novih država članica da preuzmu dodatne odgovornosti zaštite cele Evrope, ne samo svojih granica. Ostali programi pomažu da se ojačaju i osnaže procedure kontrole u zemljama kandidatima i susednim zemljama.

Šira međunarodna saradnja je takođe ključna za zaštitu interesa građana Evrope i evropskih firmi širom sveta. Carinska pitanja figuriraju na istaknutom mestu kada Evropska unija dogovara bilateralne trgovinske sporazume sa zemljama koje nisu članice EU, sa ciljem obezbeđivanja i olakšavanja međunarodne trgovine. Evropska unija je potpisala ugovore o carinskoj saradnji i zajedničkoj administrativnoj pomoći sa Kanadom, Kinom, Hong Kongom, Indijom, Japanom, Južnom Korejom i Sjedinjenim Državama. Ovi sporazumi pojednostavljaju u usklađuju carinske procedure, što za uzvrat smanjuje administrativni teret i troškove evropskim kompanijama. Međunarodni sporazumi takođe pomažu da se primene intelektualna svojinska prava i da se suzbiju prevare.

Carinski organi država članica EU, kao i oni iz nekih zemalja koje nisu članice EU, redovno sprovode zajedničke carinske operacije: koordinirane i ciljane aktivnosti za suzbijanje šverca ili prevara na konkretnim trgovinskim putevima. Evropska služba za suzbijanje prevara podržava ove operacije, naročito pružanjem strateške analize, bezbedne IT platforme za razmenu obaveštajnih podataka u realnom vremenu i raspoređivanjem istražitelja i forenzičkih islednika. Operacije povremeno uključuju Europol, Interpol i Svetsku carinsku organizaciju.

Carinski organi takođe imaju vitalnu ulogu u prikupljanju statistike. Podaci o trgovinskim tokovima koje oni prikupljaju pomažu kreatorima politike u Evropi da otkriju ekonomske trendove, dok informacije u njihovoj evidenciji doprinose u odlučivanju da li da se uvedu ograničenja za robu koja može da bude nelojalna konkurencija proizvodima EU.

Ispitivanje zadržanih krivotvorenih proizvoda.

Carina i građanin

Carina vidi ono što vi ne vidite

Krivtvođenje ne utiče samo na luksuzne odevne predmete. Carina rutinski zadržava krivotvorene proizvode za svakodnevnu upotrebu koji bi mogli biti opasni za javno zdravlje i bezbednost, kao što su artikli za negu tela, igračke, električni aparati, lažne

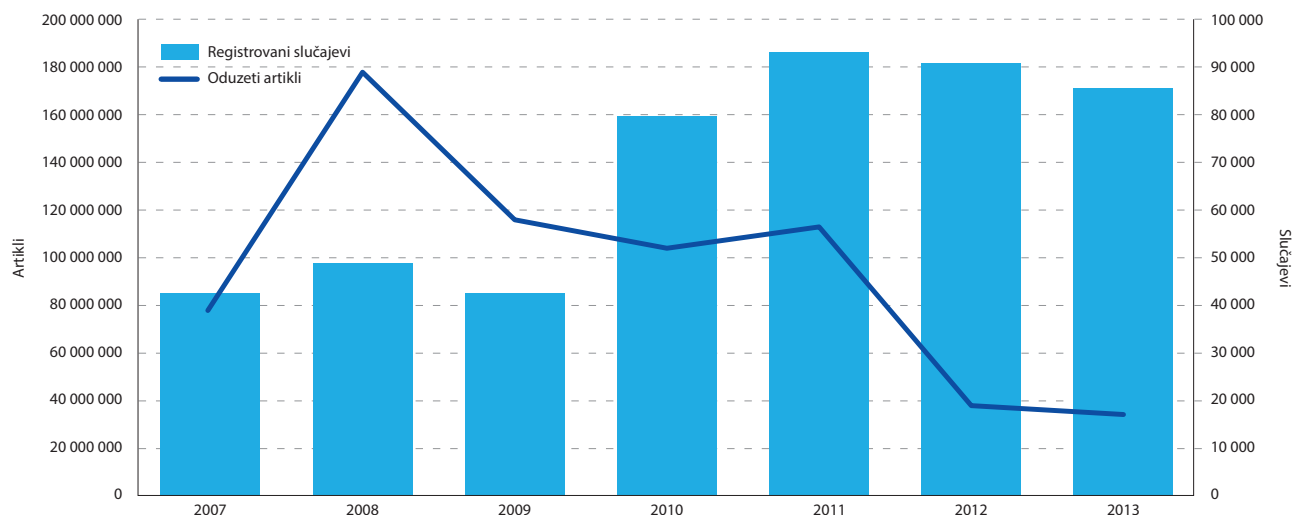
naočare za sunce koje mogu oštetiti vid i automobilske delove, uključujući i kočnice. Od posebne zabrinutosti su krivotvoreni medicinski proizvodi, koji čine skoro četvrtinu od 36 miliona oduzetih artikala u 2013. godini, vredni skoro 770 miliona evra.

Broj pošiljki koje su bile sumnjive u pogledu intelektualnih svojinskih prava ostaje stabilan, a preko dve trećine oduzetih proizvoda dolazi iz Kine. Ključni faktor je proširenje e-trgovine: preko 70% oduzete robe obuhvata artikle koji se prevoze ekspres ili redovnim poštanskim službama.

Potrošači takođe mogu pomoći EU da slomi pirateriju tako što neće kupovati lažne proizvode. Takvim kupovinama, potrošači su u stvari saučesnici u krađi intelektualne svojine, što nije zločin bez žrtava. Trgovina krivotvorenim i piratskom robom uskraćuje proizvođače originalnih proizvoda njihove legitimno stečene profite, obeshrabruje inovaciju i kreativnost i dovodi do gubitka poslova. To takođe može služiti da se indirektno finansira organizovani kriminal.

Carinski organi takođe štite javno zdravlje pomnim praćenjem prekursora narkotika. To su hemijske supstance koje se koriste u legalnoj proizvodnji, na primer, farmaceutskih proizvoda, parfema, kozmetike, đubriva i ulja. Međutim, one mogu biti izuzetno opasne kada ih kriminalci iskoriste za nezakonitu proizvodnju narkotika, kao što su heroin, kokain, ekstazi ili

BROJ REGISTROVANIH SLUČAJEVA I ARTIKALA ODUZETIH OD STRANE CARINSKIH SLUŽBI EU IZMEĐU 2007. I 2013.

amfetamini. Trgovina prekursorima narkotika ne može da se zabrani, ali se prati i unutar EU i u međunarodnim okvirima, uz kontrolu koju potkrepljuje dokumentacija i mere etiketiranja i licenciranja i registracije operatera.

Prelazak granica sa alkoholom i duvanskim proizvodima

Uz izuzetak novih vozila i veoma velikih količina novca, nema ograničenja na to šta ljudi mogu da ponesu sa sobom kada putuju između zemalja EU, sve dok je svaki kupljeni proizvoda za ličnu upotrebu, a ne za preprodaju. Međutim, posebna pravila važe za alkohol i duvanske proizvode.

Neke zemlje dozvoljavaju da se nosi više od onoga što je dovoljno za ličnu upotrebu prema zakonu EU i možete proveriti sa nacionalnim organima šta oni dozvoljavaju. Ali, kako biste bili sigurni da nećete platiti carinu ili kazne, savetuje vam se da nosite manje od:

- 800 cigareta
- 400 cigarilosa
- 200 cigara
- 1 kilogram duvana
- 10 litara rakije
- 20 litara ojačanog vina
- 90 litara vina (uključujući i najviše 60 litara penušavog vina)
- 110 litara piva.

Ova pravila ne važe za putnike koji su mlađi od 17 godina, kojima nije dozvoljeno da nose alkohol ili duvanske proizvode u bilo kakvim količinama. Ne postoji fri-šop kupovina za putnike koji putuju iz jedne zemlje EU u drugu.

Olakšavanje života firmama

U proteklim godinama Evropska komisija je povećala dijalog sa poslovnom zajednicom. Ovo pomaže da se ostvari delotvorno pojednostavljivanje i usklađivanje međunarodnih trgovinskih procedura, naročito u modernizaciji praksi i formalnosti obuhvaćenih u prikupljanju, predstavljanju, saopštavanju i obradi podataka potrebnih za uvozne i izvozne procedure. Trgovinske organizacije se redovno pozivaju na seminarima i radnim grupama kako bi doprinele razvoju novih političkih i zakonodavnih inicijativa.

Kako bi se izbeglo da carina mora da obrađuje robu u svakoj fazi njenog putovanja, carinska unija harmonizuje procedure za carinski tranzit. Ovo omogućava privremenu obustavu carina, poreza i mera komercijalne politike koje važe prilikom uvoza kako bi se potrebne formalnosti carinske provere desile tek na destinaciji umesto na mestu ulaska.

Slično tako, Evropska komisija nudi savete o skladištenju carinske robe koja omogućava vlasnicima da čuvaju uvezenu robu ili pre plaćanja carina za uvoz ili ponovnog izvoza istih. U nekim slučajevima je moguće da se roba preradi u carinskoj kontroli u proizvode koji su podložni manjim uvoznim carinama pre nego što se stavi u promet: uštede doprinose stvaranju ili održavanju aktivnosti prerade u ovim prostorijama.

Evropska komisija konstantno radi na ažuriranju i automatizaciji procedura, pomažući carinama da načine korak od papirnih obrazaca do potpuno integrisane elektronske mreže i obezbeđivanja skupa svih potrebnih usluga trgovcima.

Kao i u slučaju uvođenja odgovarajuće bezbednosne kontrole da se osigura zaštita unutrašnjeg tržišta, bezbednosni program carina EU sarađuje blisko sa globalnim trgovinskim partnerima na obezbeđivanju međunarodnih lanaca snabdevanja. Pouzdani trgovci koji ulažu potrebne napore da obezbede svoj deo lanca snabdevanja, mogu se prijaviti za sertifikaciju kao 'ovlašćeni ekonomski operateri' i da iskoriste jednostavne procedure.

Ovaj program je na snazi od 2008. godine. Države članice mogu dodeliti status trgovcima koji ispunjavaju stroge kriterijume vezano za carinsku saglasnost, odgovarajuće održavanje evidencije, finansijsku solventnost i, kada je potrebno, odgovarajuće standarde sigurnosti i bezbednosti. Iako ovaj status ne omogućava trgovcima automatske koristi od pojednostavljenja predviđenog carinskim propisima ostalih država članica, oni mogu dobiti priliku da iskoriste pojednostavljenje ukoliko ispune određene zahteve i bez daljeg ispitivanja kriterijuma koji su već provereni, samim tim izbegavajući dupliranje posla.

Doprinos budžetu Evropske unije

Uprkos činjenici da se trenutno za skoro tri četvrtine uvoza u EU ne plaćaju, ili se plaćaju smanjene, carine i prosečna stopa je samo 1,2%, u 2013. godini je prikupljeno preko 20 milijardi evra carinskih dažbina. Države članice zadržavaju 25% kako bi pokrile troškove naplate, ali je 15,3 milijardi evra prosleđeno u EU, skoro 11% ukupnog budžeta EU, što predstavlja značajan deo 'tradicionalnih' sopstvenih prihoda EU, zajedno sa nametima iz poljoprivrede i proizvodnje šećera.

Pošto ovi prihodi dolaze direktno od primene carinskih politika, oni se smatraju čistim prihodima EU, a ne 'nacionalnim doprinosima'. Ovo je važno jer carinu ne plaćaju samo državljani države članice koja naplaćuje carinu, čime je teško da se jednako naplati na nacionalnoj osnovi.

EU nastavlja da zaključuje bilateralne sporazume o slobodnoj trgovini sa najvažnijim partnerima, uz mogućnost produženja istih kako bi pokrili veći deo trgovine EU. Međutim, kako dolazi do povećanja globalne trgovine, carinske dažbine će bez sumnje nastaviti da budu značajan doprinosilac budžetu EU.

Evropska unija je jedan od najvećih trgovaca sa udelom na tržištu istim kao i SAD i Kina.

Pregled — danas, sutra i u budućnosti

Evropska unija je jedna od ekonomija koja je najviše orijentisana ka spoljnim tržištima i namerava da zadrži taj kurs. Trgovina sa ostatkom sveta je duplirana između 1999. i 2010. godine i EU je sada najveći trgovinski partner 80 zemalja, što je četiri puta veći broj od Sjedinjenih Država. Kao veliko tržište, EU uvozi više poljoprivrednih proizvoda iz zemalja u razvoju od Australije, Kanade, Japana, Novog Zelanda i Sjedinjenih Država zajedno. Njena carinska unija mora da isprati ovaj trend.

Pokrenuta 2003. godine, modernizacija carinske unije ka okruženju bez papira uveliko je u toku i neke carinske uprave EU se redovno rangiraju među najboljima na svetu. Više od 98% podnetih carinskih deklaracija u EU su u elektronskom formatu. Potrebni su kontinuirani naponi da se izađe u susret budućim izazovima. Carine se suočavaju sa povećanom globalizacijom trgovine, poslovnih modela i logistike, kao i kriminala i terorizma.

Razlike u istoriji, geografiji i trgovačkim putevima znače da neke države članice nose nesrazmeran udeo tereta, ali nijedna ne može da delotvorno reši izazove globalizacije u izolaciji. U 2013. godini, Komisija je pripremila planove za uspostavljanje jače i jedinstvenije službe do 2020. godine, završetkom procesa modernizacije, rešavanjem nedostataka i reformom uprave i upravljačkih struktura carinske unije.

U središtu ove dalje evolucije biće program carina 2020, koji će se nadgraditi na sličnim inicijativama za period 2007-2013. Započet 2014. godine, sa planom da traje 7 godina i budžetom od preko 500 miliona evra, on će podržati saradnju između carinskih organa, olakšavajući umrežavanje, zajedničko delovanje i obučavanje carinskih službenika, uz istovremeno finansiranje IT sistema za podršku razvoja kompletnog pan-evropskog elektronskog carinskog okruženja sa razmenom informacija u realnom vremenu.

Dalje čitanje

- ▶ **Kompletniji vodič kroz carinsku uniju:** http://europa.eu/legislation_summaries/customs/index_en.htm
- ▶ **Činjenice i brojke:** http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/facts_and_figures/index_en.htm
- ▶ **Dodatne informacije o zajedničkoj komercijalnoj politici:**
http://europa.eu/legislation_summaries/glossary/commercial_policy_en.htm
<http://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/>
- ▶ **Pitanja o Evropskoj uniji? „Europe Direct“ može pomoći:** 00 800 6 7 8 9 10 11 —
<http://europedirect.europa.eu>

